

DE KAMPBODE

OPSTELRAAD:

ZEIST

C. DE ROUX, K. QUINTENS - AVERBIST-EWEVE.

OVER

Egoïsme.

Ehans, nu we allen in meerdere of mindere ^{mate}slagen van deren bevoerden tijd hebben beleefd en doorleefd, past het wel een woordje te reppen over de kwaal waarmee schier elk individu behept is natuurlijk de zelf- of baatsucht of hebbe men ze ook noemen wil.

Egoïsme laat zich uitleggen als de bij de meesten onzer steek uitgesproken neiging ons ten koste van onzen medemenschen zo veel mogelijk toe te eigenen zonder dat er aan onze eerlijkheid getoerd worde. Maar groot en algemeen beschouwd kan egoïsme reusachtige afmetingen aannemen, dan ontstaat er oorlog.

Van alle sociale feiten is de oorlog inderdaad het meest standvastige, het meest universele, waarvan de andere gebeurtenissen bloot hulpmiddelen of afhankelijke factoren kunnen genoemd worden. Totleden in heden veraanschouwelijken dit op vele hande wijzen, onder verschillende vormen of gedaanten, door de haast onafgebroken gespannen toestanden tusschen tegenover elkaar staande stammen of volken, tusschen naburige staten of natien. De drijfveer van al deze oorlogen blijft steeds dezelfde, hoewel ook de schijn waarin ze zich voordoet uiteensloopt, op hoedanige wijze het bepaalde oogmerk nu gestreefd wordt. En deze drijfveer is enkel de verklaarbare nijd om zich van een ander z.g. vijand te bedienen als van een hulpmiddel om in zijn eigen behoeften te voorzien. Jeder volk of iedere natie heeft zijn of haar ontstaan te danken aan een oorlogstoestand op grotere of kleinere schaal, met elk tegen alles wat uitbreiding,

onafhankelijkheid, veiligheid bedreigde te kanten of te verzetten.

De kunst zelf is, in haar wezen beschouwd, een zekere vernamming van strijd zoo wel in de oudheid als heden. De handel is nooit anders geweest dan de uitbating van de zwakheid of onwetendheid van den een door de handigheid of de getuigheid van een ander.

Hoe zou men trouwens bij een en dezelfde natie de onderwerping langs ene zijde, de heerschappij of bedruucht langs den anderen kant der sociale klassen kunnen uitleggen, is dat ook geen duidelijke voorstelling van de macht en overwinnende bevolking tegen over overwonnenen: dus in minder opvallenden zin een oorlogsofzet?

En zoo we dan in engeren kring, het gemeenschapsleven beschouwen; het individu tegenover het ander, dan stellen we al dadelijk de ieder ingeboren neiging vast: zich te volmaken, zijn welstand te veranderen, zich te ontwikkelen en den medemenschen aan zich trachten te verplichten, hem dus beneden zich te stellen, zich van zijn fortuin te bedienen en hem zoo mogelijk te maken tot het werktuig van onzen wil en onse macht, de speelstof bij onse vernaken of meer algemeen en samenvattend onzen naaste te herleiden tot een middel ter versadiging van ons vele edele gevoelens doo: dend egoïsme.

F.C.

VERANDER VAN.

ONDERWERP.

Enkele weken geleden ontmoet te ik een vriend die, na den

gewonen goet, mij begon te vertellen van de ongelukken en de andere vervelende dingen welke hem in de laatste weken waren overkomen.

Hij dacht zoolang en zo veel aan zijn tegenslagen dat hij ze op den duur begon te verheerlijken. Hij sprak van niets anders meer, en zijn eenigste geluk scheen te bestaan in de herinnering aan zijn ongeluk.

Wadat hij mij zowat een half uurje aan den klaf gehouden had, terwijl hij zinneloos scheen nog immer verder over dat onderwerp uit te weiden, viel ik hem in de rede. "Hoor, zie ik hem" vertel mij nu ook eens iets van al het goede dat U in dien tijd ten deele viel." Hij heek me verbaasd aan en na een paar seconden aarzelen en met een weinig hulp van mijnen kant, begon hij. Het

ene bracht het andere bij en weldra vernam ik uit zijn mond een aantal gelukkige gebeurtenissen die zich alle in zijn voordeel hadden afgespeeld.

De gemoeidtoestand van den verteller veranderde zichtbaar en na enkele minuten was hij, van een ontmoedigen, teruggedruktten dompelaar weerom de flinke, krachtige en kranige herel geworden dien ik altijd gekend had.

Als we nu toch iets willen herdenken, over iets willen praten en vertellen, waarom dan niet onse kens gevestigd op de verblijdende, gelukkige voorvallen uit ons leven. Hij verdienen veel meer belangstelling, zijn minder vervelend voor andere menschen en hebben het grote voordeel dat zij onsen geest opgewekt en vroolijk houden, ons het geleden leed al of gedeeltelijk doen vergeten en onsen moed en onse wilskracht vergrooten, wat ons toelaat met meerdere kansen van gelukken en met minder lijd den onder de slagen van het lot den verderen strijd om het leven te voeren.

Robertraud.

ONZE DOODEN

Deze week zijn vier onzer wapenbroeders begraven. Luitenant Somers der Artillerie, en de soldaten Van Kerckhove, 6de Linie regiment; Linclau en Quaryaghe; 3de Jagers. Hij met een kogel in de borst zijn er gestorven, of door vijandelijke granaten gedood; door ziekte zijn er van onze zijde weggerukt. Zij hebben ze begraven in den stillen hollandschen tuin, waar reeds velen der onzer rusten. Zij hebben zooals wij het wamge brood der ballingschap gekregen, geleden en gekoopt, den blijden terugkeer, zullen ze helaas niet beleven. De lange moeilijke reis, langs woestijnpaden, moeraspaden en bergpaden hebben ze meêgemaakt den oorlogsloot met geduld en moed getorst, ziekte heeft hen getroffen, de geslagen wonden wilden niet genezen en toen ze sich half oprichtten, was het om ons "vaarwel" te zeggen. Ze zijn bevestigd, want de oorlogswegen zijn moeilijk en het oorlogskruis zwaar.

Moeilijke wegen gaan de menschenkinderen!
Ze zijn heengegaan, gelijk zoo velen zijn heengegaan, sedert de verwoestende oorlog Europa teistert en hunne ouders, vrouwen, kinderen en bloedverwanten, die met liefdevol hart op hunne terugkomst wachten, zullen ze niet ontwaaren in de rangen der blijterugkerenden.

Zij hebben ze naar het kerkhof vergezeld en met gebroken hart en een tranen in 't oog, hebben stil, heel stil, hun hiel laten zinken in den schoot der aarde, waar ze voor goed rusten.

K. 9.

Bij Avondrood.

In stervend pronken.
O zonne!
Lijkt zij weggezonken...
O zonne!
Hog is welledronken
Mijn geest en hert;
Hog is overschonken
Geluk en smart.
O zonne!
Ik aanschouwde uw vier,
Zoo verre van hier
Korbonkelend -
Jan lichtening
Haar dunnosterig
Terwonkelend

Als werk van God!
Linsgebed is nu gebod.

Harcel Jaudelde
(Brugge)

Ondericht in de lieve
Persoonlijkheid volgens den
H^o Dalmeyer.
Iederen Vlaandag en
Vrijdagavond van 7 tot 8 u.
in taal XX

Bericht.

1. De geïnterneerden, die er mij brieven wenschen te zenden aan hun familie in het bezette land verblijvend, kunnen sich wenden tot den serg. maj. Cousin (Heuten 5de afdeling). De brieven komen goed te bestemming, reeds hebben er kelen an woord aangekeken.

2. De geïnterneerden wier ouders in het bezette gedeelte van Frankrijk verblijven, kunnen eene toelating aanvragen, die hun ouders tot toestaan over Zwitserland het vaderland te bereiken. Onderhandelingen zijn aangeknoopt, om dezelfde gunst te verkrijgen voor degenen die in België verblijven.

Voor alle andere inlichtingen wende men sich tot Serg. maj. Cousin, die de aanvragen zal overmaken aan den H^o André te Aubonne. (Zwitserland).

FUTURISME.

He liepen langs het prikheldraad, waar hier en daar in den dorren grond, een spichtig, mager grasje te luisteren stond naar woorden van ontbering en geduld, die het reeds zoo vaak gehoord had. De toeren der muziek, die in de schouwburgzaal vedelde bij 't openen ener deur buitengepraagd, bereikten ons. "Het is, of ze dit tempo glad verkeerd spelen...", hoorde ik nit Magnus woordenmoed.

den mond.
Bijnevend gingen we voort, mijnerend en luisterend, naar melodien in hart en oor, die ons himmel woe wigden op de maat van onze treden. Uit de stille winterkou slopen er in ons hart, oude melodien, die nu zoo veel veranderd waren. Ze trokken de barak binnen, en Magnus nam plaats op zijn bankje; een lichtglim viel op zijn strik en stuf gelaat, en hij liet zijn stralende hand over zijn schedel gaan. Hij rocht naar woorden, om troost te bieden, troost van den droeve, die van zijn eigen woorden weenen moet.

"Die laatste avond, voor dat het groote gebouw, toen zaten we nog bij ons te zingen, ik zie nog mijn rustende handen over de piano glijden. Dat moet ik zeggen... je weet alles zoo wel als ik... Freugde is steeds een illusie, en smart steeds werkelijkheid. Het geluk gaat ongemerkt voorbij, en wij stellen het eerst op prijs als het reeds voorbij is; nu eerst voelen we hoe gelukkig we toen waren. Hij zoeken het geluk altijd te ver, en het is zoo schrikkelijk eenvoudig het kleine mensche lijke geluk, het geluk in de stad en in het dorp, in het huisgezin en op de straat, het geluk van iedere dag en ieder uur, is het niet voor iedereen bereikbaar? En wij zijn het altijd voorbij, we lasten, zoeken, vinden het geluk, en zoowaar, we laten het weer los en onse eenige vreugde bestaat in het herinneren aan het voorbij geluk.

Die laatste avond... Eind je het hier niet een beetje huivering? ... Mijnuster... lie; ik heb hier veel mans hooren beloven, dat ze nooit meer hard en nu zouden wesen voor hun vrouw. Voor een meisje, voor een vrouw, moeten we altijd goed zijn, niet omdat een vrouw wakker is dan een man, want ik geloof niet dat de vrouwen nitvaardiger wakker zijn dan de mannen.

Maar, zie je, ... Hij hebben bijna allemaal en onze gehaat, een jonger zusje. Toen we jongens waren, en we met ons zusje speelden, maken we zoo goed onse krachten, waren we zoo voorzichtig bij het aanpakken, en als er een andere spelgenoot tegen haave een geweest was

dan zouden we het met kracht voor haar opgenomen hebben. Later, toen we groter werden, hadden we niet gedoogd dat leelijke woorden gesproken of schunnige liedjes gezongen werden in haar tegenwoordigheid; en had iemand het gwaagd iets slechts of iets leelijks te zeggen, dan zouden we hem met woorden van geen enloose verbittering beladen hebben. Beste, iedere vrouw is voor ons een beetje een jonge suzje. Er is zoveel leelijks, zoveel slechtheid in het leven, waarmede we de vrouwen geen kennis moeten laten maken. Er wordt geklaagd, nu bij: zonder in oorlogstijd, dat er zoveel slechte vrouwen zijn. Maar wie hebben daaraan schuld? ... Het spijken van gedachten ...

"Hij is er niet van er radelijk weer mee alleen te zijn?"

"Och neen, kom, tot morgen zie hij"

"Hacht." Sprak ik, hem de hand drukkend.

"Neen, maar de schemer lamp mee, ik wil in 't donker blijven" beval hij nog.

K. 9.

BEGRAFFENIS LUITENANT SOMERS.

Woensdag l. l. had de teraarde bestelling van het stoffelijk over schot van luitenant Anth. Somers plaats, onder een algemeene toeloop van belangstellenden, want luitenant Somers hield niets dan vrienden.

Om 12 uur kwam de bevestigde stoet op het R. K. kerkhof aan. Een peloton Nederl. soldaten bewaarde de militaire eer. De rouw werd geleid door den Fournier E. Somers, broeder van den overledene, en Commandant Hondoufag, commandant der 10^e batterij waarbij Somers diende.

Ze hebben nog opgemerkt, Kolonel Costerman, commandant van het Interneringsdepot. Vertegenwoordiger van L. E. den opperbevelhebber van Land en Zeemacht, Kolonel Termulen, Kapitein Commandant Moamet, E. M. vertegenwoordiger van luitenant Generaal Bossin, Ritmeester Berzenn, Commandant van de 8de afdeling, luitenant Jan Meullem, en voorts al de Belgische officieren te

Amersfoort geïnterneerd. Twee Nederlandsche en twee Belgische officieren droegen de stippen van het baarkleed.

Onder de tonnen der Oranzenwoud werd de kist, bekleed met onze Belgische driekleur, in de groeve neergelaten.

Er werden lijkreken uitgesproken door Kolonel Termulen, Kolonel Costerman & Duward, die er allen op wesen dat de overledene een man was vol plichtbesef, die zijn land goed had gediend. Commandant Hondoufag bedankte de aanwezigen.

Hij bieden de achtbare familie Somers de verzekering onzer oprechte deelneming, waarbij we voor L. Alfons Somers, die de plichtigheid met kon bijwonen, op een spoudig herstel hopen.

VLAAMSCHE KRING. AMERSFOORT.

Verleden Dinsdag was het ons vergund de opvoering bij te wonen van "Camboer Janssens" blijspel met zang in 2 bedrijven, van H. Van Peene, door de leden van de tooneelafdeling van den Vlaamschen Kring te Amersfoort.

Laat ons al maar dadelijk zeggen dat we uiterst voldaan naar het kamp zijn teruggekeerd, en dat de bivaal bij het tabrijk nu: blijk, - de zaal was stampvol - zeer groot was.

H. Van Peene is een onzer goede tooneelbeschrijvers uit de vorige eeuw, en al zijn de meeste zijner stukken al wat oudwetisch, van "Camboer Janssens" gaat een bijna achttiende-eeuwsch charme uit, iets waartoe de mooie muziek zeker niet weinig bij draagt.

De rol van "Camboer Janssens" was in handen van Mej. M. Barbiers, en was in goede handen. Hij speelde heel wel, en zong nog beter. Als nu haare Antwerpse accent haare hier en daar geen partien meer speelt zal 't oppebest zijn. De bloemenhulde die men haare bracht was wel verdiend.

Jan den H. De Jis konden we verwachten dat hij de rol van Orliel heel goed zou spelen, wat hij dan ook deed.

De H. Loois had wel wat

stotiger mogen zijn, en de H. Sirona, als Markies van Piefelberge wel wat "losser" met zoo "gemaakt los", H. H. Donnis als Pompoen, en B. Schutter als Pierbuijk waren goed.

Een "heel goed", ook voor de figuratie; zij was heel goed. Gooraaf zing "De Ontknooping". De Heer Eijns speelde Herman Hebeer iets of wat te koud, de overgang tusschen kalme verdrinking en de losbarsting van zijn woede, was te bruusk. Dat moet men sien aankomen.

Mej. Roefs was een goede Corrie, vooral op het laatste, wanneer zij in drukwekkend spel leverde.

Verder werd het stuk verdienstelijk gespeeld door de H. H. Sirona, De Schutter, door Mej. Barbiers en door de Jonge J. J. Roefs. Hij wenschen den Vlaamschen Kring geluk met die uitvoering.

A. J.

EEN MAN'S PLAATS.

Hoe gaat het u, vroeg onlangs iemand aan een bekende.

Zoo goed als de omstandigheden het toelaten, was 't antwoord.

Zoo goed als de omstandigheden het toelaten! riep de eerste uit. Dat is verkeerd. Een man moet niet onder de omstandigheden staan. Het is de plaats van een man boven de omstandigheden te staan en ze te beheerschen. Hij die zich door de omstandigheden laat beheerschen en geleiden is geen man.

Robert Brand

VAN ALLES WAT

Houd uwe vrees voor u zelven, maar deel uwen moed met anderen.

Oprechte grootheid bestaat in het trouw vervullen van de plichten die uw maatschappelijke stand u oplegt.

Een zonnige glas verlicht de randen van de donkerste wolken met levens.

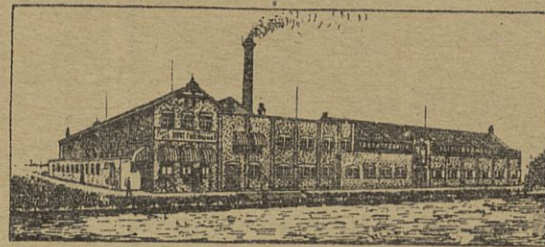
**PHENIX
BROUWERIJ
AMERSFOORT**

Café de la Station

ZONDAG MAANDAG DONDERDAG
VRIJDAG VAN AF 7 TOT 11 UUR.
ZONDAG VAN AF 4 TOT 11 UUR.
L. MAMBOUR. 1° prijs met onderscheiding van het Conservatorium te Brussel
F. FRELINCKX. Celliste van de Groote Opera te Lyon (Frankrijk)
H. THONON. Pianist van het Conservatorium te Luik.
AANBEVELEND J. G. VAN UNEN.

NIEUW PARIJS
LANGE STRAAT 35
LUXE ARTIKELEN.
SPEELGOED.
TOILET ARTIKELEN.

**VRAAGT ALTJD EN OVERAL DE GOEDE TABAK DER
FIRMA WED. DOUWE EGBERTS ZOOM. JOURE**

P. E. RINTEL
VARKENSMARKT 13.
Voordeeligst adres voor
Dames- & Kinder mantels
Heeren- & Jongheeren Kleeding
Aanbevelend P. E. Rintel

FOTOGRAFIE.
L. B. J. SERRE.
Verschillende kunstwerken
geïnterneerd Belgisch personeel.
KAMPI en UTRECHTSHEWEG 46.
MATIGE PRIJZEN. VERZORGD WERK.

ROOKT
DRAGON
TABAK
FABRIKANT J. GRUND GRONINGEN

**BELGISCHE
BANKETBAKKERIJ
C. STOOVÉ**
RIJST EN VRUCHTEN
TAARTEN
ST NIKLAAS
DE HASSELT

**MANSCHAPPEN MET
PERMISSIE
BY BRUINJE
KRANKELEDENSTR.**
Krijnt u tegen geringe prij-
zen etwaren aankopen als:
Gebrade visch. Gerookte en inge-
legde haring en zure waaren.
J. KUIT.

WEST-FLANDRIA
VAARTKRAAI. ROESELAERE.
De beste pannen, steenen, buizen
beerputten, waterbakken, enz.
gwaanborgd waterdicht gewapend
en gestampt beton. Vochtwerende
michelen voor nieuwe gebouwen
ontvochtning v. oude gebouwen.
Depot Ghoubout. Dismude
BESTUURDER. RAYMONDSTEAERT.

Amersfoortsche
Manufacturenhandel
DE FAAM
LANGESTRAAT 79.
Verkoopt uitsluitend
solide goederen tegen
leer lage prijzen.

C. DE JAGER
Heeren Mode magazijn
LANGESTRAAT 19
AMERSFOORT.
Militaire handschoenen

Le Poilu
Onfeilbaar tegen pellen en
haar nitvallen.
In 't groot: Den Haag, Oudekerkstr.
415, tel. 1645. Schied. In 't klein
D. Haag, Letitree. Groenmarkt 30
Magasin Belge 51-53, h. Toorhout.
Rotterdam, Utrecht, Grand Pa.
200e Fransais. Scheveningen
Orange Galerij 73.

HE HENKAMP
LANGESTR. HOEK LANGEGRACHT.
Costumes voor Heeren.
Overjassen, enz.
Grootte keus van Stoffen
1° hoedanigheid
Gematigde prijzen

F. Hoogland.
KROMME STRAAT 40.
Goedkoop adres voor
verhuaren, lakken
verniszen, kwasten enz.
ALLES RUIM VOORRADIJ

**DANS LES
ODÉON.**
KROMME STRAAT 38.
Alle dagen van de week
vrijdag uitgezonderd van
af 7 1/2 tot 11 u
zondags van af 5 1/2 tot 5 1/2 en v. tot 11 u
Dans les is Maandags om 7 1/2 u.

MILITAIRES.
Koopt uw houtsnij-
-werk bij
H. L. VANE SUELD
LANGESTRAAT 135-137.

**EIJSSINK
FABRIEKEN.
AMERSFOORT.**
Automobielen
Motorrijwielen
en Rijwielen.

TIP-TOP.
UTRECHTSHE STR 21.
POSTZEGELS.
Gevraagd in Commissie en
te koop in elke hoeveelheid.

**MAGAZIJN
DE ZON**
GEBR. HAMERS
LANGESTR. TEL. INT 158.
Dames- en kinders confectie
Manufacturen. Caprijten
Behangerij. Stoffeerdery